

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 227/2021
13.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић, Данијеле Николић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, оба из ..., чији је заједнички пуномоћник Александра Стаменић, адвокат из ..., против тужених ВВ и ГГ, оба из ..., ради својине и повраћаја ствари, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 992/20 од 24.09.2020. године, на седници одржаној 13.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 992/20 од 24.09.2020. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 992/20 од 24.09.2020. године.

Образложење

Основни суд у Сјеници, пресудом П 105/19 од 24.12.2019. године, одбио је као неоснован тужбени захтев тужилаца, којим су тражили да се утврди да су тужени у дужем временском периоду перманентним померањем дрвене ограде, заузели део парцеле тужилаца кп. бр. .. КО ..., у корист своје парцеле кп. бр. .. и то дуж међне линије ове две парцеле, у површини од 31 м², а у мерама и границама са севера до кп.бр. .. у дужини од 32,03 метра, са југа до преосталог дела кп. бр. .. у дужини од 32,08 метара (са преломом 27,66+4,42 метра), са истока до улице Јаворске, означене као кп. бр. .. у дужини од 1,01 метра, са запада до кп.бр. .. у дужини од 0,77 метара, па да се обавезу тужени да предају тужиоцима у државину описани део непокретности ослобођен од лица и ствари у року од 15 дана под претњом извршења (став први изреке). Одлучио је и да свака странка сноси своје трошкове (став други изреке).

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Гж 992/20 од 24.09.2020. године, одбио је као неосновану жалбу тужилаца и потврдио пресуду Основног суда у Сјеници П 105/19 од 24.12.2019. године (став први изреке). Одбио је као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка по жалби (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20), оценио да ревизија тужилаца није изузетно дозвољена.

Из побијане другостепене пресуде, између осталог произилази, да је отац тужилаца током 1978. или 1979. године поставио дрвену ограду између парцела парничних странака, чији положај и правац није мењан деценијама (више од двадесет година) и да је такво државинско стање трајало најмање до 2013. године, односно да је постојећа дрвена ограда странкама све време служила као међна линија раздвајања њихових парцела, на шта странке нису имале примедби све до овог спора, као и да су дрвену ограду одржавали најпре отац тужилаца, а затим и сам тужилац АА, а да тужени ниједном својом радњом нису утицали на положај и правац постављене ограде, због чега је одбијен тужбени захтев тужилаца.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП, је прописано, да, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Према оцени Врховног касационог суда, у конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за изузетну дозвољеност ревизије тужилаца из одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези члана 413. ЗПП и утврдио да ревизија тужилаца није дозвољена.

Тужба је поднета 18.04.2016. године. У тужби и у уводу првостепене пресуде је наведена вредност предмета спора у износу од 100.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази

динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде у погледу главног тужбеног захтева очигледно не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужилаца није дозвољена, на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**